

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๔ /๒๕๕๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตสวนหลวง
เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

สำนักงานเขตสวนหลวง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า

ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นข้าราชการ
มีหนังสือลงวันที่ ๕ กรกฎาคม

๒๕๕๐ จำนวน ๒ ฉบับ ถึงสำนักงานเขตสวนหลวง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ คือ

๑. เอกสารในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ ระหว่างวันที่ ๑
เมษายน ๒๕๔๗ ถึง ๓๐ เมษายน ๒๕๔๗

๒. คำให้การของพยาน จำนวน ๗ คน

๓. บันทึกโรงเรียน [redacted] ที่ กท ๗๗๑๑.๔/๑๔๕ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๗

สำนักงานเขตสวนหลวงมีบันทึกข้อความ ที่ กท ๗๗๐๗/๔๖๒๐ ลงวันที่ ๑๑
กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ได้ถ่ายเอกสาร
และรับรองสำเนาให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผล
ว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งไม่อาจเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของ
สำนักงานเขตสวนหลวง คำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริง

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๒๔ /๒๕๕๐

ได้ความว่า เดิมเมื่อครั้งผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่ง [REDACTED] สำนักงานเขตสวนหลวง มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง สำนักงานเขตสวนหลวงจึงมีคำสั่งที่ ๑๗๘/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และได้มีการสอบปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๗ คน แต่ไม่มีการสอบปากคำผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน ฯ ต่อมา ผู้อุทธรณ์ย้ายไปปฏิบัติงานที่ [REDACTED] ตั้งแต่วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ สำนักงานเขตสวนหลวงเห็นว่า เพื่อให้ผู้อุทธรณ์รู้สึกว่าเขาได้รับความเป็นธรรมมากขึ้น จึงรวบรวมเรื่องทั้งหมดส่งให้สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร เป็นผู้ดำเนินการสอบสวนต่อไป ซึ่งสำนักงานการศึกษาได้ส่งเรื่องให้สำนักปลัดกรุงเทพมหานครดำเนินการติดตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๗๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ปัจจุบันการสอบสวนยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา สำนักงานเขตสวนหลวงมีหนังสือ ที่ กท ๗๗๐๗/๗๕๓๑ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อพิจารณา และผู้แทนสำนักงานเขตสวนหลวงชี้แจงถึงเหตุการณ์ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากการสอบสวนทางวินัยยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลในขณะที่ยังไม่แล้วเสร็จอาจทำให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด อีกทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงเป็นหนังสือว่า กรุงเทพมหานครมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแก่ผู้อุทธรณ์ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๙ ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ยังไม่ทราบผลการสอบสวน ทั้งที่คณะกรรมการสอบสวนควรจะดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายใน ๙๐ วัน ทำให้ผู้อุทธรณ์ถูกสังคมดูหมิ่นว่าเป็นคนไม่ดี ได้รับความเสียหายและเสียผลประโยชน์ที่ควรจะได้รับ

คณะกรรมการ ฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ สำนักงานเขตสวนหลวงได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้วจึงไม่มีข้อที่ต้องพิจารณาต่อไป กรณีเป็นอันยุติ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นั้น ผู้อุทธรณ์ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนฐานกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบันการสอบสวนดังกล่าวก็ยังไม่เสร็จสิ้น

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๒๔ /๒๕๕๐

นับว่าเป็นการสอบสวนที่ล่าช้าจนเกินสมควร จึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวน และเมื่อได้พิจารณาถ้อยคำของบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ให้การเป็นพยาน ทั้ง ๗ คน ซึ่งผู้อุทธรณ์ทราบชื่อติดอยู่แล้ว เห็นว่า เป็นการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่และพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์ตามที่มีการกล่าวหา อันเป็นเหตุการณ์และข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ มิใช่ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำแต่อย่างใด การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ อย่างไรก็ตาม หากสำนักงานเขตสวนหลวงเห็นว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบถึงบุคคลผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตสวนหลวง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบถึงบุคคลผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

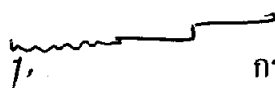

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

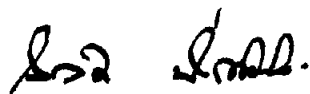
หัวหน้าคณะที่ ๔

(พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์)

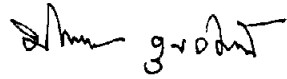
กรรมการ

(ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต นัจฉลิม)

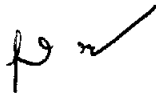
กรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๒๔ /๒๕๕๐

กรรมการ

(นางมัลลิกา คุณวัฒน์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ มন্ত্রী รูปสุวรรณ)

กรรมการ

(นายดำรงค์ บุญยืน)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายจำนง เฉลิมฉัตร)

หมายเหตุ นายดำรงค์ บุญยืน ป่วย จึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๐